

Література:

1. Буч Г. Объектно-ориентированный анализ и проектирование / Г. Буч // СПб.: Нев-ский диалект, 2008. – 720 с.
2. Дейт, К. Дж. Д27 Введение в системы баз данных, 8-е издание.: Пер. с англ. — М.: Издательский дом "Вильямс", 2005. — 1328 с.: ил. — Парал. тит. англ.
3. Зрюмов, Е. А. Базы данных для инженеров: навчальний посібник / Е. А. Зрюмов, А. Г. Зрюмова; Алт. держ. техн. ун-т им. И. И. Ползунова. – Барнаул : Видав-во АлтГТУ, 2010. – 131 с
4. Шабельник Т.В. Захист інформації у системах обробки економічної інформації / Т.В. Шабельник // Іновації і якість вищої освіти: Зб. тез доп. учасн. наук.-метод. конф. ун-ту.– Донецьк: ДонНУЕТ, 2010. – С. 276 – 278.
5. Шайтанова Н. Ж., Туленгалиева М.Г. Защита информации в базах данных [Электронный ресурс]. Режим доступа: URL : http://www.rusnauka.com/10_DN_2014/Informatica/3_165120.doc.htm

---

УДК 378.14:004

Інформаційні технології

ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА В УКРАЇНІ: ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ

Шкурат О.В.,

*викладач кафедри гуманітарних дисциплін
Харківський національний університет внутрішніх справ,
Сумська філія
м. Суми, Україна*

Сучасні реалії системи освіти такі, що традиційні форми її отримання не можуть задовольнити у повному обсязі потреби суспільства в освітніх послугах. У перспективі система освіти повинна надавати різноманітні форми освітніх послуг, забезпечуючи рівні можливості для всіх верств населення. Метою основних освітніх програм ЮНЕСКО є забезпечення отримання всебічної та доступної якісної освіти, а також створення можливостей навчання

людей впродовж всього життя. Ці програми орієнтовані, перш за все, на розвиток дистанційного навчання [1, с. 5].

Основні засади організації та запровадження дистанційного навчання в Україні визначено у Положенні про дистанційне навчання (2013 р.). Це положення визначає дистанційне навчання як індивідуалізований процес набуття знань, умінь, навичок і способів пізнавальної діяльності людини, який відбувається, в основному, за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників навчального процесу у спеціалізованому середовищі, яке функціонує на базі сучасних психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій [2].

Розвиток дистанційного навчання в Україні розпочався значно пізніше, ніж в інших країнах світу, а перша державна стратегія розвитку дистанційної освіти в нашій країні з'явилась лише у 2000 році. Перші роботи українських вчених П.В. Дмітренка, В.М. Кухаренка, В.В.Олейника, Ю.А.Пасечника та інших були опубліковані ще на початку 2000-х років, але великого впливу на розвиток дистанційної освіти в Україні не мали.

Запровадження дистанційної освіти в Україні відбувається з урахуванням досвіду іноземних освітніх установ. Американський учений М. Moore запропонував наступні моделі організації дистанційного навчання:

1. використання програми дистанційного навчання паралельно з програмами очної чи вечірньої форми навчання у закладах освіти;
2. створення спеціалізованих підрозділів або факультетів для дистанційного навчання;
3. створення спеціального навчального закладу, що спеціалізується на дистанційному навчанні;
4. створення консорціуму навчальних закладів, які співпрацюють як у розробці, так і в забезпеченні викладання дистанційних курсів [3, с. 67].

Моделі запровадження дистанційного навчання, запропоновані М Moore, стануть у нагоді керівництву навчального закладу, щоб визначитися з стратегією його реалізації, виходячи з потреб, можливостей та матеріально-

технічного забезпечення навчального закладу. Більшість навчальних закладів обирають створення на своїй базі окремих інститутів чи факультетів дистанційного навчання [4, с. 7]. Широкої популярності також набирають дистанційні курси з конкретних дисциплін. Використання технологій та засобів дистанційного навчання при проведенні традиційних очних занять, дозволяє побудувати нову та унікальну модель навчання. Це може бути електронний ресурс, що включає електронний посібник чи електронний зошит для самостійних робіт, а також одночасно тренажери, практичні роботи, електронні системи тестування, які можуть бути використані студентами для відпрацювання тих чи інших навичок. Комбінована модель очного та дистанційного курсу з певної дисципліни представляє собою найбільш ефективну форму навчання та контролю знань та навичок [5, с. 124].

Слід зауважити, що дистанційна форма освіти має низку переваг. По-перше, це гнучкість у навчанні. З програмами дистанційного навчання студенти можуть продовжувати чи завершувати певний освітній курс з будь-якої точки світу, використовуючи комп'ютер та мережу Інтернет. Насправді, більшість студентів, що обирають дистанційну освіту, працюють. Дистанційна освіта дозволяє таким студентам знаходити зручний для навчання час, не порушуючи свого щільного графіку. Навчальні матеріали та інструкції можуть бути отримані он-лайн у будь-який час. До переваг дистанційної освіти можна також віднести відсутність переїздів. Дистанційне навчання відбувається в режимі он-лайн, а це означає, що студентам не потрібно витрачати гроші та час на поїздки. Студенти ознайомлюються з теоретичними матеріалами та виконують завдання, не виходячи з дому. Більшість закладів, що пропонують дистанційне навчання, проводять лекції в режимі он-лайн за допомогою відео-конференцій. Програмні рішення для відео-конференцій пропонують інноваційні дошки та опції обміну екранами/файлами, що робить заняття більш інтерактивним. Ще однією перевагою дистанційного навчання є його ціна. Як правило, вартість таких освітніх он-лайн програм значно нижча, ніж подібні очні та заочні курси.

Втім така форма навчання має і свої недоліки. Дистанційна освіта орієнтована на отримання знань, а тому не приділяє уваги вихованню та соціалізації особистості. А тому буде ефективною як додаткова освіта та підвищення кваліфікації. Ще одним недоліком дистанційної освіти є необхідність гарного технічного оснащення – комп'ютера, веб-камери та стабільного підключення до мережі Інтернет. У випадку будь-яких технічних неполадок, заняття буде зупинене або воно не відбудеться. Крім того, людина, що обирає дистанційну форму отримання освіти, повинна бути комп'ютерно грамотною, розбиратися в сучасних Інтернет-технологіях. Значними недоліками також є відсутність достатньої кількості спеціалістів у галузі технологій дистанційної освіти та необхідність вдосконалення системи оцінювання.

Таким чином, поява поняття “дистанційна освіта” - це логічний крок у розвитку та адаптації системи освіти до сучасних умов. Вивчення праць зарубіжних та вітчизняних науковців показує, що існує докладний аналіз експериментів у галузі впровадження дистанційної освіти, різних програм та проектів її реалізації на рівні країни, області, регіону чи ВНЗ. Використання дистанційних технологій дає можливість не лише навчатися, але й навчати. Це стане у нагоді викладачам, які готові до професійного розвитку та самовдосконалення.

Література:

1. И.А. Нагаева. Дистанционные образовательные технологии в современном образовании : монография. — Москва, Берлин : Директ-медиа, 2018. 158 с.
2. Положення про дистанційне навчання
URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13#n18>
3. M. G. Moore, W. Anderson. Handbook of distance education. New Jersey : Lawrence Erlbaum Associates, Inc., 2003. 897 p.
4. Дистанційне навчання: досвід впровадження в українському університеті: монографія / В.О. Любчак, В.О. Купенко, Т.В. Лаврик, Н.І. Муліна [та ін.]. Суми : Вид-во СумДУ, 2009. 160 с.
5. Пастухова Е. В. Дистанционное обучение в образовательном процессе: преимущества и недостатки // Электронное образование: перспективы

использования SMART-технологий : Материалы III Международной научно-практической видеоконференции. Тюмень, 2015. С. 123-125.

6. Андрусенко Н.В. Дистанційне навчання в Україні // Дистанційне навчання як сучасна освітня технологія : матеріали міжвузівського вебінару (м. Вінниця, 31 березня 2017 р.) / відп.ред. Л.Б.Ліщинська. Вінниця : ВТЕІ КНТЕУ, 2017. С. 7-10.

7. Michael G. Moore, Greg Kearsley. Distance education : a systems view of online learning. Belmont, CA : Wadsworth Cengage Learning, 2012. 361 p.

8. Katia Passerini, Mary J. Granger. A developmental model for distance learning using the Internet // Computers & Education. 2000. № 34 (2000) P. 1-15.

Інформаційні технології

РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

Штанько А.В.,

студент фінансового факультету

Науковий керівник – Кондрус Л.Л.,

доцент кафедри прикладної

математики та інформатики

Університет митної справи та фінансів

м. Дніпро, Україна

Сучасний етап світового цивілізаційного розвитку характеризується стрімким розвитком інформаційних технологій (ІТ), які охоплюють все ширші сфери діяльності, створюють можливості для зростання ефективності виробництва, кардинальним чином змінюють механізми функціонування багатьох інститутів, держав. Під впливом нових ІТ здійснюється перехід від екстенсивного зростання виробництва до інтенсивного, відбуваються корінні зміни в розподілі праці, технології управління. Від правильного та оптимального вибору, впровадження та ефективного управління ІТ залежать результати діяльності всіх суб'єктів господарювання та досягнення ними стратегічних цілей.